

Nr 686

Av herr Gustafsson, Nils-Eric, och herr Olsson, Ernst, *om skatt på utlandsresor.*

(Lika lydande med motion nr 786 i Andra kammaren)

I motion till 1968 års riksdag yrkades att någon form av skatt på utlandsresor borde införas. Trots bevillningsutskottets och riksdagsmajoritetens avslag på nämnda motion vill vi härmed ånyo aktualisera frågan.

Föränderlighetens samhälle är för sin funktion nödgat att skapa de ekonomiska resurer som behövs. Skatter och avgifter till det gemensamma folkhushållet skall skapa den grundval som är nödvändig för realiserandet av de konkreta krav medborgarna ställer på samhället.

Själva utformningen av skattepolitiken måste enligt vår mening ha ett starkt solidaritetsdrag, alltså i sig verka inkomstutjämnande. Så verkar den direkta statliga inkomstskatten, vilken är progressiv. Så verkar det fixerade bottenavdraget (ortsavdraget) vid taxeringen. Så verkar också förmögenhetsbeskattningen. En motsatt verkan har emellertid t. ex. den allmänna omsättningsskatten haft, och i stort sett är förhållandet detsamma med den nyligen genomförda mervärdeskatten. En allmän konsumtionsbeskattning av den typ vi känner och som omfattar allt för livets nödortft inklusive livsmedel slår hårdast mot den lägre inkomsttagaren och är således motsatsen till vad man kan beteckna som solidaritet eller strävan till inkomstutjämning. Denna skatteform kräver för att någorlunda kunna accepteras korrektion i form av kompensationsbidrag till vissa grupper, t. ex. barnfamiljer och pensionärer.

Vad som i dagens läge med stora svårigheter på arbetsmarknaden gör konsumtionsbeskattningen mera orättvis är det förhållandet att inte all konsumtion faller under beskattning. En familj, vars hela behållna inkomst går till mat, kläder och bostad, får betala moms på största delen av allt detta. En annan familj med högre inkomst får t. ex. pengar över för en utlandsresa per år. Denna familj behöver inte betala moms på sin resekostnad och uppehållet i det andra landet trots att det också här är fråga om en konsumtion. Naturligtvis är det inte någon som missunnar frusna svenskar att få göra ett besök under varmare luftstreck, men inte kan man påstå att systemet utgör någon rättvisa gentemot de människor som får lägga hela sin inkomst till det allra nödvändigaste och som inte kan undgå en konsumtionsbeskattning just därför att de har för låg inkomst.

Det borde, anser vi, vara rimligt att resevaluta och/eller biljettkostnad belades med avgift motsvarande vad konsumtionsbeskattningen skulle gett ifall medlen förbrukats inom landet.

Nettoutflödet av svensk resevaluta beräknas för helt år till omkring 1 miljard svenska kronor. Detta för vår valutapolitik dystra faktum torde också behöva uppmärksammas.

Man torde vidare ha anledning att se ett avgiftsbeläggande av utlandsresorna som en indirekt stimulans av den svenska turistnäringen. Detta är förmodligen inte alldeles oviktigt i en situation då vissa av våra glesbygdsområden satsar stora belopp för att på något sätt kunna överleva.

Vid tidigare gjorda framstötningar angående avgiftsbeläggande av utlandsresor har från vederbörande instanser visats föga förståelse. I dagens läge kan situationen måhända vara en annan. Internationella valutafondens bestämmelser och OECD:s liberaliseringskod synes i dag knappast vara så oryggliga som man tidigare velat göra gällande. Vad som på valutaområdet skett i en rad länder under de senaste åren ger skäl till en sådan förmodan. Både USA och vårt grannland Finland införde under förra året reseskatt eller restriktioner i utförseln av valuta. Tanken att kunna göra något positivt på det här området synes oss därför ha bättre förutsättningar än tidigare. De medel som inflyter genom en avgiftsbeläggning av utlandsresorna torde mer än väl behövas inte minst till förstärkning av de lokaliseringpolitiska och allmänt arbetsmarknadsmässiga insatserna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till avgiftsbeläggning, motsvarande inom landet gällande konsumtionsbeskattning, av resor (resevaluta och/eller biljettkostnad) som svenska medborgare företar utanför riket.

Stockholm den 28 januari 1969

Nils-Eric Gustafsson (cp)

Ernst W. Olsson (cp)